

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ.
นางสาวภาดาท์ วรกานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ.

☒ กฎหมายใหม่

☐ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยอากาศสะอาดเพื่อประชาชน

๒.๒ เหตุผล

เนื่องจากสถานการณ์มลพิษทางอากาศ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมาเป็นระยะเวลานาน ไม่ต่ำกว่าสิบปี และมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้น มีการขยายครอบคลุมไปยังพื้นที่ต่างๆ กว้างขวางขึ้น ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตทุกชีวิต ก่อให้เกิดอันตราย ต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสร้างความเสียหายต่อประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็ก ผู้สูงอายุ และสตรีมีครรภ์ ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนลดลง ซึ่งปัญหามลพิษทางอากาศ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตรวมทั้งประชาชนแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ทั้งในด้านงบประมาณในการบรรเทา ฟื้นฟู ซ่อมแซม ความเสียหายต่างๆ ที่เกิดจากผลกระทบของมลพิษทางอากาศ เช่นค่าใช้จ่ายในการ รักษาพยาบาล ความเสียหายต่อธุรกิจการท่องเที่ยว รวมทั้งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศด้วย จึงสมควรที่รัฐจะต้องมีการควบคุม ดูแล ตรวจสอบ ติดตามและแก้ไข ปัญหามลพิษทางอากาศ เพื่อนำไปสู่การมี อากาศที่สะอาด ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม รวมทั้งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ของประเทศให้ดีขึ้น

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นางสาวภาดาท์ วรรณนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

กำหนดให้รัฐต้องจัดให้มีระบบการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความสะอาดของอากาศ โดยรัฐ จะต้องจัดให้มีนโยบายในระดับชาติเกี่ยวกับการจัดการให้มีระบบสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและ คุณภาพชีวิตของประชาชน มีการสั่งการและปรับปรุงระบบการบริหารราชการของหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง ใน การให้ความสำคัญสาเหตุพื้นฐานที่ก่อให้เกิดมลพิษแต่ละประเภท ให้การสนับสนุนการบูรณาการ การปฏิบัติงานทั้งภาครัฐและเอกชนด้วยการอำนวยความสะดวกสนับสนุนข้อมูลต่างๆ เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์

และจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ พัฒนาระบบการติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง และเตือนภัยแก่ประชาชน ที่มีมาตรฐานสากล รวมถึงให้หน่วยงานของรัฐมีอำนาจในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่ซ้ำซ้อนเป็นอุปสรรค เพื่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการจัดการคุณภาพอากาศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่กระทบต่อความเสมอภาคของประชาชน

กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการ เรียกว่า คณะกรรมการอากาศสะอาด ประกอบด้วยกรรมการ โดยตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เสนอนโยบาย กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ ขับเคลื่อนการดำเนินการเพื่ออากาศสะอาดให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่ปลอดภัยต่อระบบ สุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน อีกทั้งกำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดมีอำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการด้านชำนาญการหรือคณะอนุกรรมการ คณะกรรมการมลพิษทางอากาศ มีการกำหนดให้ คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการ อากาศสะอาดจังหวัด โดยเฉพาะการจัดให้มี "คณะกรรมการอากาศสะอาด" ดังกล่าวยังพระราชบัญญัติได้ กำหนดให้มีหน้าที่และอำนาจหลายประการ เช่น การกำหนดนโยบาย การจัดทำแผนการจัดการเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อม การกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ การพิจารณาเห็นชอบยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ พัฒนาคุณภาพอากาศ การเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนระบบการจัดการสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูล ระบบการติดตาม เฝ้าระวัง ระบบการประมวลผล ระบบการเตือนภัย และโครงข่ายข้อมูลสารสนเทศ เกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ และข้อมูลสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อคุณภาพอากาศ รวมถึงจัดให้มีกลไกและ มาตรการสนับสนุน อำนาจความสะดวกแก่การดำเนินการเพื่อพัฒนาระบบการจัดการสภาพแวดล้อม รวมถึง การให้สิทธิประโยชน์และแรงจูงใจที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบูรณาการเพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาฝุ่นควันและการพัฒนาคุณภาพอากาศ

มีการกำหนดภาระหน้าที่ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพัฒนาระบบฐานข้อมูลแผนที่ ทางภูมิศาสตร์แสดงจุดที่มีนัยสำคัญต่อคุณภาพอากาศ พร้อมทั้งติดตั้งอุปกรณ์เครื่องวัดคุณภาพอากาศให้ ครอบคลุมพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศในรูปแบบข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) และพัฒนาระบบปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์เพื่อการติดตาม การประมวลผลการวิเคราะห์สถานการณ์คุณภาพ อากาศตามมาตรฐานสากลจากแหล่งมลพิษทางอากาศชนิดต่างๆ การจัดทำระบบฐานข้อมูลดิจิทัลกลาง ที่ สามารถเชื่อมต่อกับระบบฐานข้อมูลที่สามารถรายงานผลได้ทันทีและตลอดเวลา รวมทั้งการจัดทำขอบเขตพื้นที่ ทางภูมิศาสตร์ซึ่งจะได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระดับวิกฤติจากแหล่งมลพิษที่เกิดขึ้นในท้องที่ ต่างๆ ในรูปแบบของข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการติดตามคุณภาพอากาศ และจัดทำรายงาน สถานการณ์ผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระดับวิกฤติที่เกิดจากแหล่งมลพิษต่างๆ ในท้องที่เสนอต่อ คณะกรรมการอากาศสะอาด พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณภาพอากาศ ผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียงที่อาจได้รับผลกระทบ

กำหนดแหล่งมลพิษทางอากาศในระดับจังหวัดหรือระดับอำเภอ ศึกษาและกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐานความปลอดภัย การควบคุมมลพิษจากแหล่งต่างๆ กรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดเกิดมลภาวะทางอากาศ ถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน หรือส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการ มลพิษ มีอำนาจประกาศกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขตมลพิษทางอากาศ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ สั่งการใดๆ เพื่อลดและขจัดมลพิษทางอากาศมิให้เกิดมลภาวะต่อไป

กำหนดให้เจ้าพนักงานเพื่ออากาศสะอาดมีอำนาจออกคำสั่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งมลพิษ หรือ หน่วยงานของรัฐจัดส่งข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาการกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจสอบควบคุม หรือสั่งยุติการกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มีการกำหนดโทษทางอาญาของผู้ฝ่าฝืนร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ผู้ใดมิให้ความร่วมมือหรือฝ่าฝืนตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัตินี้

- (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๓) กระทรวงคมนาคม
- (๔) กระทรวงอุตสาหกรรม
- (๕) กระทรวงคลัง
- (๖) สำนักงบประมาณ
- (๗) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- (๘) กรมควบคุมมลพิษ
- (๙) ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑) สมควรกำหนดให้รัฐต้องจัดให้มีระบบการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมให้มีอากาศสะอาดเพื่อประชาชน โดยจัดให้มีนโยบายระดับชาติ และให้หน่วยงานรัฐและภาคส่วนต่างๆ สนับสนุนและบูรณาการในการจัดทำระบบให้มีมาตรฐานสากลเพื่อมีอากาศและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน หรือไม่

๒) สมควรกำหนดให้สิทธิของบุคคลได้รับอากาศที่สะอาด โดยได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย รวมทั้งมีสิทธิที่จะรวมตัวเป็นองค์กร คณะบุคคล เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกระบวนการของรัฐ และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายต่างๆ หรือไม่

๓) สมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาด ดำเนินการเสนอแนะนโยบายและแผน กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดเขตควบคุมมลพิษทางอากาศ กำหนดมาตรฐานการควบคุมมลพิษ ตลอดจนเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการให้มีชั้นบรรยากาศที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน หรือไม่

๔) สมควรกำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานของรัฐที่พัฒนาระบบปฏิบัติการและฐานข้อมูลในรูปแบบข้อมูลข่าวสารสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อติดตามคุณภาพอากาศและพัฒนาระบบปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ เพื่อการติดตาม การประมวลผล การวิเคราะห์สถานการณ์คุณภาพอากาศตามมาตรฐานสากลจากแหล่งมลพิษทางอากาศชนิดต่างๆ

๕) สมควรกำหนดให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ท้องที่เกิดมลภาวะซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นท้องที่เกิดมลพิษทางอากาศ หรือไม่

๖) สมควรกำหนดกำหนดให้เจ้าพนักงานเพื่ออากาศสะอาดมีอำนาจออกคำสั่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งมลพิษ หรือหน่วยงานของรัฐจัดส่งข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับมลพิษทางอากาศให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาการกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจสอบควบคุม หรือสั่งยุติการกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่

๗) สมควรกำหนดให้มีโทษทางอาญาตามที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่

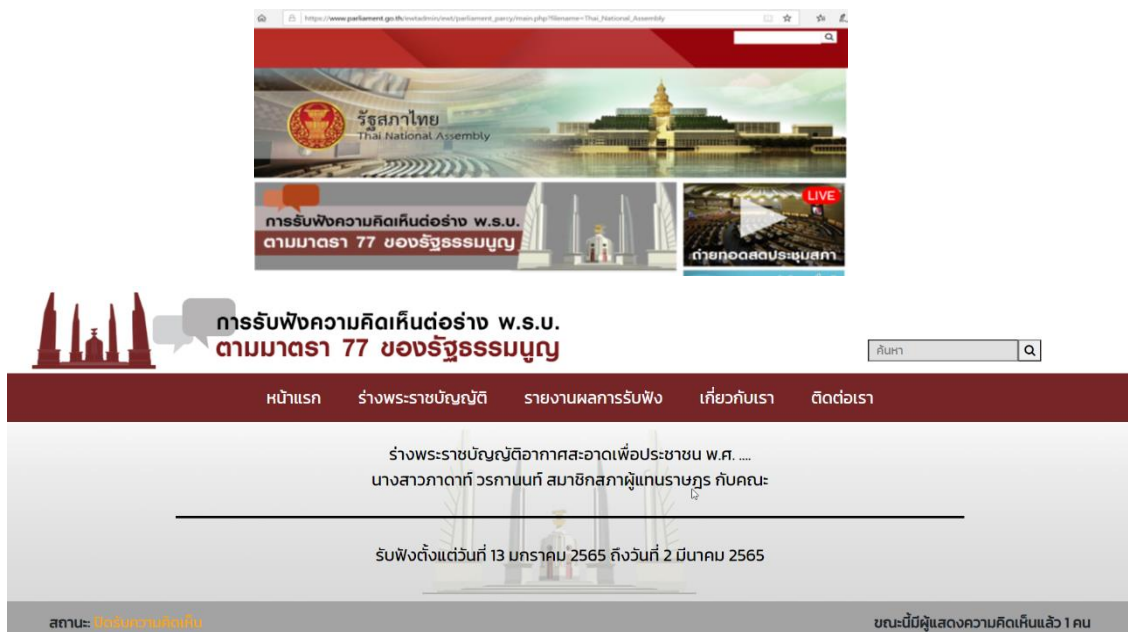
๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔ รวมระยะเวลา จำนวน ๔๙ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๓) กระทรวงคมนาคม
- (๔) กระทรวงอุตสาหกรรม
- (๕) กระทรวงคลัง
- (๖) สำนักงบประมาณ
- (๗) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- (๘) กรมควบคุมมลพิษ
- (๙) ประชาชนทั่วไป

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th จำนวน ๑ ราย

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน ที่ได้แสดงความคิดเห็นมี จำนวน ๔ ราย
ประกอบด้วย

- (๑) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒) กระทรวงคมนาคม
- (๓) กระทรวงอุตสาหกรรม
- (๔) สำนักงบประมาณ

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และ
จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ ๑ สมควรกำหนดให้รัฐต้องจัดให้มีระบบการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมให้มี
อากาศสะอาดเพื่อประชาชน โดยจัดให้มีนโยบายระดับชาติ และให้หน่วยงานรัฐและภาคส่วนต่างๆ สนับสนุน
และบูรณาการในการจัดทำระบบให้มีมาตรฐานสากลเพื่อมีอากาศและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ
และคุณภาพชีวิตของประชาชน หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยกับการกำหนดให้รัฐจัดให้มีระบบการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมให้มีอากาศสะอาดเพื่อประชาชน ให้มีนโยบายระดับชาติและให้หน่วยงานรัฐและภาคส่วนต่างๆ สนับสนุนและบูรณาการในการจัดทำระบบให้มีมาตรฐานสากลเพื่อมีอากาศและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน (ประชาชน) - เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติเพราะส่งเสริมและผลักดันให้กิจการคมนาคมทางอากาศจัดระบบการดำเนินงานที่ปลอดภัยได้มาตรฐานทางสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๗ (๒) เกี่ยวกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืนการบูรณาการจัดทำระบบให้มีมาตรฐานสากลเพื่ออากาศและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน เป็นการส่งเสริมการทำงานของภาครัฐและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประชาชนด้วย (กระทรวงคมนาคม)	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐต้องจัดให้มีระบบการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมให้มีอากาศสะอาดเพื่อประชาชน (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) - เห็นด้วยในหลักการ แต่ควรนำพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้แล้ว มาประกอบการพิจารณาเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของกฎหมาย (กระทรวงอุตสาหกรรม)	

ประเด็นที่ ๒ สมควรกำหนดให้สิทธิของบุคคลได้รับอากาศที่สะอาด โดยได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย รวมทั้งมีสิทธิที่จะรวมตัวเป็นองค์กร คณะบุคคล เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกระบวนการของรัฐ และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายต่างๆ หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยกำหนดให้สิทธิของบุคคลได้รับอากาศที่สะอาด โดยได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย รวมทั้งมีสิทธิที่จะรวมตัวเป็นองค์กร คณะบุคคล เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกระบวนการของรัฐ และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายต่างๆ (ประชาชน) - เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติเนื่องจากอากาศเป็นปัจจัยสำคัญพื้นฐานต่อการดำรงชีวิตและความสะอาดของอากาศมีผลต่อสุขภาพชีวิตของประชาชน บุคคลจึงควรมีสิทธิเท่าเทียมกันที่จะได้รับอากาศที่สะอาด และสิทธิดังกล่าวก็ควรได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายเพื่อไม่ให้เกิดการละเมิดหรือเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม การให้สิทธิบุคคลหรือภาคเอกชนรวมตัวเป็นองค์กร คณะบุคคลมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกระบวนการของรัฐและกำหนดนโยบายต่างๆจะช่วยให้รัฐวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการ และความคุ้มค่าของโครงการหรือนโยบายได้รับด้าน (กระทรวงคมนาคม)	- ไม่สมควรที่จะบัญญัติเพิ่มเติมให้ผู้ได้รับหนังสือรับรองการยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ตามมาตรา ๑๔/๑ เนื่องจากสิทธิในการขออนุญาตทำประโยชน์และอยู่อาศัยต่อไปในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่เป็นป่าเสื่อมโทรมและรัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ ที่ได้ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยอยู่แล้วนั้น แต่ไม่เกินยี่สิบไร่ต่อหนึ่งครอบครัว และมีกำหนดเวลาคราวละไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสามสิบปี และสิทธิในการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์และอยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ ประกอบพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) - เป็นกฎหมายที่ส่งเสริมให้มีการบุกรุกยึดถือครอบครองพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกรณีการให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตเป็นการมุ่งประโยชน์เฉพาะท้องถิ่นของตน ไม่ได้มุ่งประโยชน์เพื่อส่วนรวมของประเทศเป็นหลัก จึงเห็น

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยในหลักการเกี่ยวกับการกำหนดให้สิทธิของบุคคล การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกระบวนการของรัฐ และการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านอากาศ (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) - เห็นด้วยในหลักการ แต่ควรนำบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้แล้ว มาประกอบการพิจารณาเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของกฎหมาย (กระทรวงอุตสาหกรรม)	ว่าไม่สมควรกำหนดให้ผู้ใดที่ไม่มีที่ดินทำกิน หรือมีแต่ไม่ถึงยี่สิบไร่ ที่ได้ยึดถือ ครอบครอง ทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งไม่มีสภาพเป็นป่า หรือเป็นป่าเสื่อมโทรม และไม่เป็นป่าที่ควรอนุรักษ์เพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เนื้อที่ไม่เกินยี่สิบห้าไร่ เพื่อยึดถือ ครอบครอง และทำประโยชน์ก่อนหนึ่งปี ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สามารถยื่นคำขอต่อผู้บริหารท้องถิ่นที่ป่านั้นตั้งอยู่ เพื่อขอหนังสือรับรองการยึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินนั้น (กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

ประเด็นที่ ๓ สมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาด ดำเนินการเสนอแนะนโยบายและแผน กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดเขตควบคุมมลพิษทางอากาศ กำหนดมาตรฐานการควบคุมมลพิษ ตลอดจนเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการให้มีชั้นบรรยากาศที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาด ดำเนินการเสนอแนะนโยบายและแผน กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดเขตควบคุมมลพิษทางอากาศ กำหนดมาตรฐานการควบคุมมลพิษเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการให้มีชั้นบรรยากาศที่ปลอดภัยต่อสุขภาพชีวิตของประชาชน (ประชาชน) - เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์ และมาจากหน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการจัดการคุณภาพอากาศโดยตรงและทางอ้อม อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอดคล้องกับมาตรา ๗๗ วรรคสามของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรณีให้มีระบบคณะกรรมการมาใช้ในกฎหมายเท่าที่จำเป็น ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดนโยบายกำกับกำหนดหลักเกณฑ์เป็นการบริหารจัดการให้มีอากาศสะอาดซึ่งจำเป็นต่อประชาชนในการมีชีวิตที่มี	- ไม่เห็นด้วยในการกำหนดให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดเพราะเกิดความซ้ำซ้อนของกฎหมายเกี่ยวกับดำเนินการเสนอแนะนโยบายและแผน กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หมวด ๑ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้กำหนดให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เสนอนโยบายและแผนส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ รวมถึงเสนอมาตรการด้านการเงินเพื่อปฏิบัติตามนโยบายจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการให้มีชั้นบรรยากาศ และแผนส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอยู่แล้ว (กระทรวงอุตสาหกรรม)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
คุณภาพ โดยเสนอแนะตามคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่องการใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมายที่กำหนดให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีร่วมเป็นกรรมการเป็น การใช้ระบบคณะกรรมการโดยไม่จำเป็น ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าว มีการกำหนดให้รัฐมนตรีจากกระทรวงต่างๆจำนวน ๑๑ กระทรวง เป็นกรรมการ จึงควรกำหนดให้สอดคล้องตามคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายต่อไป (กระทรวงคมนาคม) - เห็นด้วยในหลักการที่กำหนดให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาด ดำเนินการเสนอแนะนโยบายและแผน กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดเขตควบคุมมลพิษทางอากาศ กำหนดมาตรฐานการควบคุมมลพิษ ตลอดจนเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการ (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	

ประเด็นที่ ๔ สมควรกำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานของรัฐที่พัฒนาระบบปฏิบัติการและฐานข้อมูลในรูปแบบข้อมูลข่าวสารสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อติดตามคุณภาพอากาศและพัฒนาระบบปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ เพื่อการติดตาม การประมวลผล การวิเคราะห์สถานการณ์คุณภาพอากาศตามมาตรฐานสากลจากแหล่งมลพิษทางอากาศชนิดต่างๆ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็น ด้วย กับการ กำหนด ให้ กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานของรัฐที่พัฒนาระบบปฏิบัติการและฐานข้อมูลในรูปแบบข้อมูลข่าวสารสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อติดตามคุณภาพอากาศและพัฒนาระบบปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ เพื่อติดตาม การประมวลผลการวิเคราะห์สถานการณ์คุณภาพอากาศตามมาตรฐานสากลจากแหล่งมลพิษทางอากาศ (ประชาชน) - เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ	-

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
สิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานของรัฐที่พัฒนาระบบปฏิบัติการและฐานข้อมูลในรูปแบบข้อมูลข่าวสารสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อติดตามคุณภาพอากาศและพัฒนาระบบปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ เพื่อการติดตาม การประมวลผล การวิเคราะห์สถานการณ์คุณภาพอากาศตามมาตรฐานสากลจากแหล่งมลพิษทางอากาศชนิดต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของกระทรวง ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับป่าไม้ การสงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการให้ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน (กระทรวงคมนาคม) - เห็นด้วยในหลักการที่กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานของรัฐที่พัฒนาระบบปฏิบัติการและฐานข้อมูลในรูปแบบข้อมูลข่าวสารสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อติดตามคุณภาพอากาศและพัฒนาระบบปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ เพื่อการติดตาม การประมวลผล การวิเคราะห์สถานการณ์คุณภาพอากาศตามมาตรฐานสากลจากแหล่งมลพิษทางอากาศชนิดต่างๆ (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) - เห็นด้วยในหลักการ ซึ่งแหล่งมลพิษบางกลุ่มอาจเป็นแหล่งมลพิษที่ไม่สามารถระบุตำแหน่งที่แน่นอนได้ แต่มีผลต่อคุณภาพอากาศในบรรยากาศซึ่งต้องใช้การประเมินร่วมกัน (กระทรวงอุตสาหกรรม)	

ประเด็นที่ ๕ สมควรกำหนดให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ท้องที่ที่เกิดมลภาวะซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นท้องที่เขตมลพิษทางอากาศ หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยกับการกำหนดให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศมีอำนาจ ให้ท้องที่ ที่เกิดมลภาวะซึ่ง	- กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หมวด ๔ การควบคุมมลพิษ ได้

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็น เขตมลพิษทางอากาศ (ประชาชน) - เห็นด้วยในหลักการที่กำหนดให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศโดยประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับเรื่องมลพิษทางอากาศ มีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่ข้างต้นได้ดี เป็นการลดภาระของคณะกรรมการอากาศและอำนาจหน้าที่ไม่ซ้ำซ้อนกันกับคณะกรรมการอื่น ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่กำหนดให้นำระบบคณะกรรมการมาใช้ในกฎหมายเท่าที่จำเป็น ซึ่งคณะกรรมการมลพิษทางอากาศเป็นมาตรการจำเป็นที่นำไปสู่การบริหารจัดการให้มีอากาศสะอาดให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี (กระทรวงคมนาคม) - เห็นด้วยในหลักการที่กำหนดให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ท้องที่ที่เกิดมลภาวะ ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นท้องที่เขตมลพิษทางอากาศ (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	ให้อำนาจคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมมลพิษ เพื่อดำเนินการควบคุม ลด และขจัดมลพิษได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดเรื่องดังกล่าว เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของกฎหมาย (กระทรวงอุตสาหกรรม)

ประเด็นที่ ๖ สมควรกำหนดกำหนดให้เจ้าพนักงานเพื่ออากาศสะอาดมีอำนาจออกคำสั่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งมลพิษ หรือหน่วยงานของรัฐจัดส่งข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับมลพิษทางอากาศให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาการกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจสอบ ควบคุม หรือสั่งยุติการกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยในหลักการที่กำหนดให้อำนาจเจ้าพนักงานเพื่ออากาศสะอาดเป็นไปตามร่างมาตรา ๔๙ และร่างมาตรา ๕๐ โดยเป็นการแบ่งเบาและเป็นการใช้อำนาจเพื่อควบคุม ดูแล ตรวจสอบ	- กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หมวด ๔ การควบคุมมลพิษ ได้ให้อำนาจเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจในเรื่องดังกล่าวข้างต้นแล้ว ทั้งนี้การส่งข้อมูลเกี่ยวกับ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ติดตาม และแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศได้อย่างรวดเร็ว (กระทรวงคมนาคม) - เห็นด้วยในหลักการที่กำหนดหน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงานเพื่ออากาศสะอาด (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	มลพิษทางอากาศระหว่างหน่วยงานของรัฐและมีการดำเนินการในปัจจุบันแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดเรื่องดังกล่าว เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของกฎหมาย (กระทรวงอุตสาหกรรม)

ประเด็นที่ ๗ สมควรกำหนดให้มีโทษทางอาญาตามที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยในหลักการ เนื่องจากสอดคล้องกับมาตรา ๗๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดใดมีหลักเกณฑ์ว่าการกระทำนั้นต้องกระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวม และเป็นกรณีที่ไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและประสิทธิภาพเพียงพอที่จะให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้ เมื่อพิจารณาโทษทางอาญาตามร่างมาตรา ๕๑ ถึงร่าง ๕๓ เป็นการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนส่วนรวมด้านสิ่งแวดล้อม เป็นกรณีเร่งด่วนที่ไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดที่จะยุติการกระทำความผิดดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงคมนาคม) - เห็นด้วยในหลักการเกี่ยวกับการกำหนดโทษทางอาญา (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) - เห็นด้วยในหลักการ ในการกำหนดให้มีโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ (กระทรวงอุตสาหกรรม)	

๕.๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) อำนาจของเจ้าพนักงานเพื่ออากาศสะอาด มีลักษณะเป็นการออกคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ วรรคสาม ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่บุคคล และมีการใช้ดุลพินิจในการดำเนินการ ต้องกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจและระยะเวลาดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ที่เป็นสาระสำคัญของกฎหมายให้ชัดเจน เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งหรือดำเนินการโดยไม่ มีขอบเขตอันเสี่ยงต่อการใช้อำนาจในทางมิชอบ

(๒) สิทธิในอากาศสะอาดเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิในสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งกำหนดโดย องค์การสหประชาชาติ ประเทศไทยในฐานะรัฐสมาชิกแห่งองค์การสหประชาชาติ จึงมีหน้าที่ทั้งในเชิง กระบวนการ หน้าที่ในทางเนื้อหา และหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย รัฐจึงสมควรจัดให้มีระบบบริหารจัดการ สภาพแวดล้อมให้มีอากาศสะอาดเพื่อประชาชนโดยบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชน และสิทธิในอากาศสะอาดไม่ได้ถูกบัญญัติรับรองไว้อย่างชัดเจน ควรกำหนดค่านิยมของสิทธิที่จะได้รับอากาศ สะอาด และบัญญัติโดยชัดเจนให้สิทธิที่จะได้รับอากาศสะอาดเป็นสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมาย

(๓) ควรพิจารณาจากความสามารถทั้งด้านเทคโนโลยี บุคลากรและงบประมาณเพื่อ ประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน การประกาศหรือลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษามีขั้นตอน การส่งเรื่องและเอกสารประกอบซึ่งอาจใช้ระยะเวลานาน อาจไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของข้อมูล ควรจัดทำ เป็นประกาศหรือหนังสือเวียนให้หน่วยงานของรัฐ และเอกชนควบคู่ด้วย

(๔) ควรกำหนดโทษโดยแยกระหว่างผู้กระทำความผิดที่เป็นปัจเจกบุคคล และหน่วยงานของ รัฐหรือองค์กร เพื่อให้บทลงโทษมีความเหมาะสมกับความเสียหายด้วย อีกทั้ง ปัจจุบันได้มีการเสนอร่าง พระราชบัญญัติเกี่ยวกับอากาศสะอาด จำนวน ๔ ร่างซึ่งมีเนื้อหาสาระเกี่ยวเนื่องกัน จึงควรรวบรวมประเด็นที่ เกี่ยวข้องไว้ในพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน และวิเคราะห์ควบคู่ไปกับกฎหมายปัจจุบัน ทั้งนี้ การตรา พระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล เกิดผลสัมฤทธิ์ หรือ ประโยชน์ต่อภาครัฐและประชาชน

(๕) ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการ กำหนดให้มโนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐว่าด้วยอากาศสะอาดและสิทธิของบุคคลในการได้รับอากาศสะอาด โดย กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาด คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด และกลุ่มจังหวัดบูรณาการ และ คณะกรรมการมลพิษทางอากาศ เพื่อทำหน้าที่เป็นกลไกในการบริหารจัดการสภาพแวดล้อม กำหนดมาตรฐาน คุณภาพอากาศสะอาด ระบบการตรวจคุณภาพ และระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับสภาพอากาศ ระบบการตรวจ คุณภาพ และระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับสภาพอากาศ กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษและมลภาวะจาก แหล่งกำเนิด ตลอดจนการกำหนดมลพิษและเขตมลพิษทางอากาศ เพื่อให้มีชั้นบรรยากาศที่ปลอดภัยต่อ สุขภาพของประชาชน ไม่มีประเด็นที่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณ ซึ่งปัญหามลพิษทางอากาศ มีผลกระทบต่อประชาชน มีผลกระทบต่อภาระงบประมาณ ในการบรรเทา ฟื้นฟู ซ่อมแซมความเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดจากผลกระทบของมลพิษทางอากาศหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรมีการบูรณาการร่วมกัน ควบคุม ดูแล ตรวจสอบ ติดตาม และแก้ไขปัญหา เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าในการ ใช้จ่ายงบประมาณ

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

เนื่องจากสถานการณ์มลพิษทางอากาศ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องติดต่อกันมาเป็นระยะเวลานาน ไม่ต่ำกว่าสิบปี และมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้น มีการขยายครอบคลุมไปยังพื้นที่ต่างๆ กว้างขวางขึ้น ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตทุกชีวิต ก่อให้เกิดอันตราย ต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสร้างความเสียหายต่อประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็ก ผู้สูงอายุ และสตรีมีครรภ์ ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนลดลง ซึ่งปัญหามลพิษทางอากาศ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตรวมทั้งประชาชนแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ทั้งในด้านงบประมาณในการบรรเทา ฟื้นฟู ซ่อมแซม ความเสียหายต่างๆ ที่เกิดจากผลกระทบของมลพิษทางอากาศ เช่นค่าใช้จ่ายในการ รักษาพยาบาล ความเสียหายต่อธุรกิจการท่องเที่ยว รวมทั้งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศด้วย จึงสมควรที่รัฐจะต้องมีการควบคุม ดูแล ตรวจสอบ ติดตามและแก้ไข ปัญหามลพิษทางอากาศ เพื่อนำไปสู่การมี อากาศที่สะอาด ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม รวมทั้งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ของประเทศให้ดีขึ้น

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

☒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๕๗ (๒) “รัฐต้องอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ฟื้นฟู บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์ อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการและ ได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าวด้วยตามที่กฎหมายบัญญัติ”

☒ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

มีระบบการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความสะดวกของอากาศ โดยรัฐจะต้องจัดให้มี นโยบายในระดับชาติเกี่ยวกับการจัดการให้มีระบบสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของ ประชาชน ภาครัฐและเอกชนด้วยการอำนวยความสะดวกสนับสนุนข้อมูลต่างๆ เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และ จัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ พัฒนาระบบการติดตาม ตรวจสอบ เผื่อระวัง และเตือนภัยแก่ประชาชนที่มี มาตรฐานสากล รวมถึงให้หน่วยงานของรัฐมีอำนาจในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่เข้าข่ายเป็นอุปสรรค เพื่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการจัดการคุณภาพอากาศให้เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

- หากร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ. มีผลใช้บังคับอาจทำให้เจ้า พนักงานเพื่ออากาศสะอาด มีลักษณะเป็นการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ วรรคสาม ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่ มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่บุคคล และมีการใช้ดุลพินิจในการดำเนินการ ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ควรกำหนดกรอบการดำเนินการอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวใช้อำนาจใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งหรือดำเนินการโดยไม่มีขอบเขตอันเสี่ยงต่อการใช้อำนาจในทางมิชอบ

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☒ มี ☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

เพื่อให้เจ้าพนักงานดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☒ มี ☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

เพื่อให้คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ดำเนินการเป็นไปนโยบายและแผน กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดเขตควบคุมมลพิษทางอากาศ กำหนดมาตรฐานการควบคุมมลพิษ ตลอดจนเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการให้มีชั้นบรรยากาศที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

๘. บทกำหนดโทษ

☐ ไม่มี
☒ โทษทางอาญา
☐ โทษทางปกครอง
☐ โทษปรับทางวินัย
☐ โทษอุปรกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิภาพ และมีลงโทษผู้กระทำการฝ่าฝืนร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕

→ ↻ 🏠 🔒 https://www.parliament.go.th/section77/survey_more_news.php?type=reportwsu ธีม ☆ 📺 ☆ 🗂 🌐

 **การรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ.
ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญ** 🔍

หน้าแรก ร่างพระราชบัญญัติ รายงานผลการรับฟัง เกี่ยวกับเรา ติดต่อเรา

ร่างพระราชบัญญัติที่เปิดรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา 77 ของ
รัฐธรรมนูญ

 รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ. นางสาวภาดาท์ วรรณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ รับฟังระหว่างวันที่ 13 มกราคม 2565 ถึงวันที่ 2 มีนาคม 2565 📍 537

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร